TVTAMEN PAVPERVM.

SIVE

TRACTATVS ABSOLVTISSIMVS DE DILATIONE QVINQVENNALI

Quæ ex Iuſtitia dicitur.

MORATORIA PRINCIPIS, REMISSIONE DEBITORVM, ET CESSIONE BONORVM.

CVM COMMENTARIIS AD PRAGMATICAM IX. Cap II. De Officio Iudicum.

In quibus dilucidè tractatur materia Suſpit. Official.

LVCAE MATTHAEI DE APICELLA I.C.
Nobilium Picentinorum Ciuitatis Regindæ Minòris.

OPVS IVDICIBVS, CAVSARVM PATRONIS, ET OMNIBVS IN FORO tàm Eccleſiaſtico, quàm Seculari verſantibus, Iuraq; Pauperum tuentibus vtile, ac perneceſſarium.

DECISIONIBVS SAC. REG. CONS. NEAPOL.
Super eiſdem materijs emanatis, Summarijs, Indiceq; rerum locupletiſſimis Illuſtratum.

ACCESSERE VERE AVREÆ ADDITIONES CVM AD VNVMQVEMQVE Titulum Tutaminis Pauperum, tum etiam ad Commentaria de Suſpit. Official. & elegantiſſimæ Allegationes Caſuum Practicabilium Iuris Pontificij, atq; Cæſarei.

MAVRITII DE APICELLA I.C.
Authoris ſilij non immeriti.

SVPERIORVM PERMISSV,

ET PRIVILEGIO REGIO.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

NEAPOLI, Ex Typographia Hæredum Tarquinij Longhi. MDCXXI.
Sumptibus Io. Dominici Boue excuſſus.

PAVPERVM TVTAMEN:

LVCAE MATTHAEI DE APICELLA I. C.

Picentinorum Nobilium Origine Ciuitatis Regindæ Minoris.

De Quinquennali Dilatione, ex Iuſtitia.

TITVLVS PRIMVS.

SVMMARIVM.

1 Dilatio quinquennalis an à quocunq; Iudice concedi poſſit.

2 In concurſu creditorum, quanam ſententia præualeat, an ceſſionis, vel quinq. dila.

3 Et an qualitatis perſonarum ratio habenda ſit, vt in teſtibus.

4 Maior pars quod facit, quando omnes feciſſe videtur in dando vocem in allectione ſedilis, vel Capituli.

5 Pluralitas quando habetur pro ſingularitate, & è conuerſo.

Et quando maiorem facere dicatur partem ſi plures Creditores vnam actionem habeant, vel vnica eſt actio contra plures debitores.

6 Maius Ius an dicatur habere repræſentatus, quam repræſentans.

7 Quæ ſingula non proſunt, quando vnita iuuant. Et ſi dicatur maior in ſumma in vnica actione, & debito ex vna ſcriptura contra alium minorem, ſed in diuerſis ſcripturis. Et ſi pro capitali, & tertys. & intereſſe.

8 Conſeruatio Summarum quando datur in fauorabilibus vel odioſis.

9 Creditores an debeant iurare eorum credita eſſe vera. Et ſi eſt de ſubſtantialibus, vt iuramentum de calumniæ.

10 Et ſi illud poteſt ommitti, & quando. Et ſi conſuetudo in contrarium valet, & in qua parte iudicij petendum. Et ſi ommiſſio vitiat ſententiam.

11 Simulatum quando conſtat eſſe creditum, corruit reſpectu illius dilatio, vt non valeat, & non concurrens dicitur.

12 Et ex quibus arguitur ſimulatio, tam in præſenti, quam in præterito Creditore quam futuro. Et ſi confiteatur in decem, & appareat in quinque.

13 Credita per quot genus probationum verificantur. Et an pro credito chyrografario concurratur. Et apodixa quando probat. Et quid in remiſſione, ſi idem eſt, vt in quinquennali

14 Apocha quando dicitur verificata ad obtinendum in iudicio.

15 Et ſi proceditur in contumaciam quando verificata dicatur.

16 Et an per appellationem impediatur eius executio. Et ſi

ADDITIONES AVREAE AD TVTAMEN PAVPERVM,

ET

Commentaria ad Pragm. 9. cap. 2. de offic. Iudic:

LVCAE MATTHAEI DE APICELLA I. C.
Nobilium Picentinorum Ciuitatis
Regindæ Minoris

A

MAVRITIO DE APICELLA I. C.
Filio elaboratæ.

IN QVIBVS DILIGENTER, AC EXACTE MAGIS communes opiniones, & authoritates omnium terè recentiorum, receptiorumq; Authorum, nouoq; ſtylo adductæ fuere, vt amplius addi, nec deſiderari poſſit.

CVM EARVM INDICE FERTILISSIMO.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

NEAPOLI, Ex Typographia Hæredum Tarquinij Longi. M. DC. XXI.

Superiorum permiſſu, & Priuilegio.

ADDITIONES
MAVRITII DE APICELLA I. C.
ad omnes celebres lugubrationes
D. LVCAE MATTHAEI DE APICELLA I. C.
Genitoris digniſſimi.

AD TITVLVM PRIMVM
DE DILATIONE QVINQVENNALI,
quæ ex Iuſtitia dicitur.

A num. 1.

1 ADDE Capibl. de Baron. pragm. 8. la prima, nu. 144. ibi dicentē
ſecus eſſe in moratoria Princi-
pis, quæ ad ipſum ſolū ſpectat.
2 Et an idem ſit in delinquenti-
bus, vt quilibet Iudex, etiā infe-
rior bānito illam ſaluam guar-
diam cōcedere poſſit Author, infra tit. 2. nu. 51. &
Aff. in dec. 4. cum Vrſill. eſt in opinione, ex cauſa
poſſe ab eodēmet Iudice, & de Nigr. in cap. mul-
torum nu. 6. & in cap. 155. nu. 26. D. de Pont. de
Poteſt. Proreg. de prouiſ. fieri fol. 5. 4. nu. 57. dicēs
practicari hodie, à ſolo Prorege concedi, & Ann.
ſing. 11. Aduocatus fiſci, & 462. Capiblanc. prag.
6. nu. 76. ac etiam per alios officiales, Lucian. de
Eccl. & vnit. fid. cap. 3. nu. 7. ſecus ſi ab alio, quia
3 tunc cauſa iuſta dicitur voluntas Principis, Me-
noc. caſ. 337. nu. 11. exponit illud (ab alio) eſſe
quādo ab eius ſuperiore, vel à prædeceſſore, quia
ſucceſſor authoritate iudiciaria poterit, cum ea-
dem perſona cenſeatur, ibiq; caſ. 336. & ſeq. mul-
ta congerit, & Vitalis in tract. clauſ. ver. nil noua-
ri nu. 12. & 15. cum ſeq. car. 77. in meis, & ſic ſen-
tiēdos Carau. in Rit. 287. nu. 3. & Clar. § fin. q. 32.
4 ver. ſed hic quæro contrarium ſentientes: Et pro
Iudicis te mpore arbitrio concedi poteſt, Menoc.
caſ. 141. in fin. & D. Conſ. Rouit. ſuper pragm. 1.
de Guidat. nu. 52. & ſeqq. diſtinguens in Principe,
& inferiore à nu. 5. & ſeqq.

Et rumpens qua pœna plectatur, Menoch. caſ.
338. & dixi in Nouell. Add. ad dec. Guid. Pap. 418.
5 Et à Rege conceſſa, quando innouari poteſt, &
quando valet, vt ſeruari debeat Vital. loco præcit.
& de Franch. dec. 673. 4. par. Aff. in Conſt. pœnam
eorū in 10. notab. multa de ſecuritate, & Lucian.
6 loc. cit. remiſſ. nu. 8. & ſi Baro poteſt concedere
in terra ſua tantum, de Pont. loc. præcit. nu. 53. &
ſeq. Capiblanc. ibid. num. 74. & ſeqq. pragm. 6. &
Rouit. loc. præcit. nu. 51. & Maſtrill. de magiſtr.
lib. 4. cap. 16. nu. 194. & ſeq. & ſi poteſt concedere
7 dilationem, & moratoriam; Et ſi ex defectu po-
teſtatis concedentis debitor, vel inquiſitus captus
fuerit, adhuc erit ſeruāda ſecuritas ex rationibus,
vide Capiblanc. ibidem num. 75. de Franch. deciſ.
258. cum Addent. Laur. de Iud. ſuſpect. cap. 13.
nu. 26. & fuiſſe deciſum refert nouiter D. Tapp.
ſuper lib. 4. iur. nouiſſ. de mora. & ſalu. cond.
rub. 19. nu. 10. & Thor. in Comp. deciſ. ver. captus
pendente ſecuritate poſt ſcripta viſus, referens
Moder. dec. ad quæ Adde nor. per Auth. infra de
morator. tit. 2. nu. 11. quibus dictis hæc ibi deſtru-
uiunt.

Ad nu. 5. quando pluralitas habeatur pro ſin-

IVRIVM ALLEGATIONES MAVRITII DE APICELLA I.C. PICENTINORVM NOBILIVM

Ciuitatis Regindæ Minoris.

IN QVIBVS EXACTE, AC DILVCIDE VARIÆ, ac Perutiles materiæ Seruiturum, Iuriſdictionum, Præcedentiarum, Feudorum; Gliſæ ponendæ, & eius effectus, &c.

SIGNANTERQ. DE REBVS ECCLES. NON ALIENANDIS, & quomodo diſtrahendis pertractantur.

CVM DECIS. SAC. CONS. FERE IN OMNIBVS, & eorum inde ſequuta obſeruantia.

OPVS OMNIBVS VTILISSIMVM, CVM ECCLESIASTICIS, tum etiam Secularibus, quouis in foro verſantibus.

DVPLICI INDICE DECORATAE, ARGVMENTORVM SCILICET, & rerum omnium, in eis tractatarum.

CVM PRIVILEGIO.

NEAPOLI:

Ex Typographia Hæredum Tarquinij Longi. 1621.

SVPERIORVM PERMISSV.

ALLEGATIONES MAVRITII DE APICELLA V. I. D.

Picentinorum Nobilium Genere Ciuitatis Regindæ Minoris.

SVMMARIVM.

Res ſeruitutis oneri nexa non præſumitur ſi non probetur num.1.

Ædificare in ſuo quilibet poteſt vſq; ad cælum ſi ſeruitute non impeditur. ibid.

Seruitutis eſt quod facti extrinſeci extra naturam rei. num.2.

Quod eſt fundamentum ſuæ intentionis probandum eſt per agentem,& excipientem nu.3.

Ædificando in ſuo dicitur quis vti iure ſuo abſq; dolo. num.4.

Ædificari non prohibetur in ſuo. ſi per mille annos non egit num.5.& quando num.7. cum ſeq. prohiberi poteſt.

Seruitus non acquiritur ſi non eſt conſtituta,& quomodo num.6.

Non dicitur eſſe quod contingit abeſſe num.7.

Præſcriptio non currit in his, quæ ſunt meræ facultatis, & quando nu.8.

Præſcriptio non currit pro vaſſallo contra Dominum ſi magno tempore Dominus à vaſallis non exegit ius ſubſidiarium nu.9.& quando ibid.

Iuriſdictio non præſcribitur ex non vſu,& quando. numero 10.

Conſuetudo non inducitur ex non actibus pro vaſallis contra Dominum nu.11.& quando. ibid.

Lex non tollitur per non vſum,& quando num.12.

Plantare arbores in ſuo quomodo quis poteſt nu.13.

Magis expedit iura concordare, quam corrigere nu.14.

Ad æmulationem vicini quando dicitur aliquid fieri per vicinum, vt prohiberi poſſit num.15. in plantatione arborum, apertura feneſtræ etiam ſuper Monaſterio,& conſtructione furni.

Seruitutem Specialem habentem quis probare eam debet num.16.

Plantatio arborum non dicitur contra ſeruitutem altius non tollendi nu.17.

Habens ſeruitutem qualificatam vno modo, non dicitur alio modo habere nu.18. quia ſtricti iuris.

In contractibus fit ſtricta interpretatio nu.19.

Plantatio arboris impeditur ex ſeruitute ne luminibus officiatur nu.20.& quando poteſt. ibid.

Radices arborum quando incidi poſſunt à vicino ſi nocent nu.21.& ſeq.

Circuitus euitandi nu.22.& quando cum ſeq.

Seruitus ſi vno modo datur extenditur in alio ex correlatiuo nu.23.& ſeqq. quando procedit.

In contractibus fit ſtricta interpretatio, & non datur extenſio ex veriſimili mente contrahentis nullo modo nu.24. in omni re loquens. ibid.

Extenſio in æquipollentis in aſſenſu in feudalibus quando datur de contractu ad contractum nu.25. Diſpoſitio legis, vel hominis in vno contractu non extenditur ex tacita mente nu.26.

Præſcriptio vnius actus iuriſdictionis in loco exempto quando extenditur ad alios, & in toto territorio. num.27.

In conceſſionibus non datur extenſio de vna ſeruitute ad aliam num.28. & quando in omni re loquens ibidem,